

การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

โดย
นางสาวมณี โชคนันติ

วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
๒๘๕ /๒ ซ.สาธุประดิษฐ์ ๑๙ แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐

ชื่องานวิจัย การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำภาษาไทย
 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

ชื่อผู้วิจัย นางสาวมณี โชคนันติ

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี (ศษ.บ.)

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

โทรศัพท์ ๐๙๘-๕๖๙๖๘๘๓

ปีที่ทำวิจัย ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ประเภทวิจัย วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑. พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำภาษาไทย ไม่ถูกต้อง โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๑ (๒. เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเขียนสะกดคำ (๓. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ (๔.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๓๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ (๑.แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ (๒.แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทย (๓.แบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ ผลการวิจัยพบว่า (๑.นักเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๖ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓ (๒. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๑๒.๘๗^*$, $Sig = ๐.๐๐$) (๓.ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๒.๗๖, ส่วนเบี่ยงเบน = ๐.๑๘) ผลการวิจัยพบว่า

มีคะแนนค่าเฉลี่ยหลังจากใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นอยู่ในระดับมากและมากที่สุด จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ทราบว่า

๑. นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๓

๒.นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยประกอบการฝึกทักษะมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

๓.นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยประกอบการฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ .๐๕

๔.นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยประกอบการฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นแตกต่างจากก่อนเรียน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ภาษาไทยจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อความหมายที่จำเป็นอย่างมากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งได้กำหนดสาระในการเรียนรู้ไว้ทั้ง ๕ สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและเป็นไปตามธรรมชาติภาษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นพื้นฐานของการศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ การเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญทางการเรียนรู้ ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และในระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้น โดยการศึกษาในระดับพื้นฐานจะมุ่งเน้นในเรื่องของหลักการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ที่สำคัญการเขียนในทุกรูปแบบจำเป็นต้องมีความรอบรู้ในหลักการเขียนสะกดคำ และการที่จะเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสม กับบริบท เนื่องจากหากเขียนสะกดคำหรือข้อความผิด อาจส่งผลให้การสื่อสารเกิดความผิดพลาด การเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานของการวางรากฐานในการเขียน ดังที่ กำชัย ทองหล่อ (๒๕๕๖) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่าตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด เพราะฉะนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาถ้าเขียนผิดความหมายอาจจะเปลี่ยนไปหรือไม่มีความหมาย การเขียนจัดได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและฝึกได้ยาก เพราะจำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐานมาก่อน การที่จะสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การที่ผู้เรียนได้ใช้แบบฝึกทักษะในการฝึกฝนการเขียนสะกดคำ ก็จะทำให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะที่ดี ดังที่ สุคนธ์ สินธพานนท์ (๒๕๕๓, หน้า ๙๖-๙๗) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่าช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย และยังช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน แบบฝึกทักษะสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผล และหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้งผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้ และเมื่อไม่เข้าใจและมีการทำผิดในเรื่องใด ๆ ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ การเรียนภาษาไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะสำคัญเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำความรู้ความคิดมาเลือกใช้เรียบเรียงคำ ตามหลักการใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะ และใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, ๒๕๕๔) การอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา จำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะที่ถูกต้องเพื่อเป็นการวางรากฐานที่ดี การอ่านและเขียนได้ถูกต้องรวดเร็วจะส่งผลให้ผู้อ่านและผู้เขียนมีทักษะในการอ่านและการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้ที่เขียนถูกต้องชัดเจนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านมีทักษะในการอ่านและการเขียนที่มีความสัมพันธ์กันอันจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

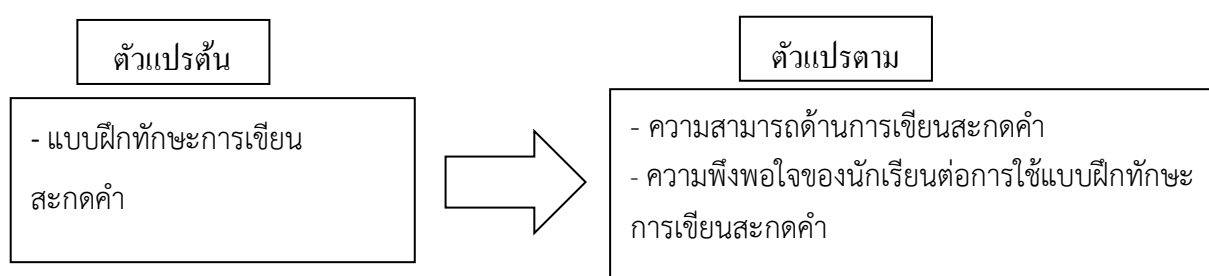
จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาแนวทางที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนคำให้ถูกต้องนั้น ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนจากประสบการณ์ (ธัญญรัตน์ อวยโต, ๒๕๖๑) การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ในด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์และสังคม วิธีนี้เน้นให้ผู้เรียนฝึกฝน ค้นคว้า และสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ การจัดการเรียนรู้ของครูก็จำเป็นต้องพัฒนาด้วยเช่นกัน และครูยังต้องใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายและเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ โดยใช้แบบฝึกทักษะเสริมการเรียนรู้ ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนได้ผ่อนคลายกับการเรียนไม่เคร่งเครียดจนเกินไป ผู้ได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี

ผู้เรียนที่เรียนจากการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น
๒. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑
๓. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ ๑ กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำถูกต้องขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

นิยามศัพท์

การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง

ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ระดับคะแนนของนักเรียนในการเขียนสะกดคำโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แบบฝึกทักษะในการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ เกี่ยวกับการพัฒนาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้เรียนได้สร้างขึ้น ประกอบการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ดังนี้

๑. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ

๑.๑. ความหมายการเขียนสะกดคำ

๑.๒ ความสำคัญการเขียนสะกดคำ

๑.๓ แผนจัดการเรียนรู้

๒. เอกสารงานและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ

๒.๑. ความหมายและประโยชน์แบบฝึกทักษะ

๒.๒. ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

๒.๓. ความพึงพอใจของผู้เรียน

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดฝึกทักษะ

๑.๑. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำนั้นเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนจนสามารถที่จะเขียนสะกดได้ถูกต้องรวดเร็วและยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จากข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๕๒ : ออนไลน์) อธิบายว่า “การเขียนสะกดคำ” หมายถึง การเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง “กำชัย ทองหล่อ (๒๕๕๖) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียน สะกดคำไว้ว่า ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์ใช้แทนเสียงพูด ฉะนั้น การเขียนคำจึงนับเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของการใช้ภาษา การเขียนสะกดคำผิดอาจส่งผลให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปหรืออาจไม่มีความหมายก็เป็นได้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงหลักการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำต้องถูกต้องครบองค์ประกอบ ซึ่งแต่ละคำจะประกอบไปด้วยสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และมาตราตัวสะกดโดยหากจำแนกคำ ตามตัวสะกด จะสามารถแบ่งคำออกเป็น ๒ แบบ คือ คำที่ไม่มีตัวสะกด เรียกว่า แม่ ก กา และคำที่มีตัวสะกด กล่าวคือ ตัวสะกดเป็นพยัญชนะท้ายพยางค์ของแม่ ก กา ทำหน้าที่บังคับเสียงพยัญชนะท้ายให้กลายเป็นแม่ กง กก กบ กด กน กม เกย และ เกว ตามที่ นิติยา ทองคำ (อินเทอร์เน็ต, ๒๕๕๑) กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจข้างต้นจึงทำให้มองเห็นความหมายของการเขียนว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียนใช้บันทึกความรู้ทำแบบฝึกหัด และตอบข้อสอบทั่วไปเช่น ใช้ในการเขียนจดหมายทำสัญญาพินัยกรรมและ คำประกัน ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ (๒๕๕๖) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า คือการเขียนคำหนึ่งคำใด อันประกอบด้วยพยัญชนะสระวรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน เป็นต้น

จากความหมายของการเขียนสะกดคำสามารถสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึงการนำอักษรทั้ง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเครื่องหมายต่าง ๆ มาร้อยเรียงให้เป็นคำ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์

๑.๒. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

วิจิตร อายุยืน (๒๕๕๘, หน้า ๑๙) กล่าวว่า การเขียนหมายถึง การติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่ง โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ความคิดซึ่งเป็นทักษะที่ยากกว่าทักษะการฟังการพูดและการอ่านผู้เขียนจะต้องรู้จักคำมากมายจึงจะสามารถเรียบเรียงถ้อยคำผูกประโยคได้ถูกต้องและสื่อความได้ชัดเจนตามต้องการ สรุปได้ว่าการเขียนหมายถึงทักษะการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอด ความรู้ ความคิดอารมณ์และความรู้สึกเพื่อสื่อสารหรือสื่อความหมายโดยใช้ตัวหนังสือหรือตัวเลขเครื่องหมายต่าง ๆ ตลอดจนภาพวาดเป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียนการเขียน

สะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาเขียน การจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอจะช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาไปสู่การเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อัจฉรา ชิวพันธ์ (๒๕๕๓) ยังให้ความสำคัญกับการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่สำคัญ นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ครูจึงต้องหาวิธีการเขียนสะกดคำเพื่อให้นักเรียนมีความแม่นยำ และเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนน้อยที่สุด วรณี โสมประยูร (๒๕๕๓ : หน้า ๑๔๙-๑๕๒) กล่าวถึงองค์ประกอบในการเขียนเพื่อการสื่อสารมี ๔ ประการ คือ ๑. ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร) ผู้เขียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดเห็นของผู้เขียนเป็นจุดกำเนิดที่ทำให้เกิดงานเขียนขึ้น ดังนั้น จึงอาจกล่าวถึงลักษณะของผู้เขียนเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้ ๑.๑ ความคิดเห็นผู้เขียนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดงานเขียนดังกล่าวแล้วผู้เขียนจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ (Initiative, creative and imaginative) ๑.๒ ผู้เขียนจำเป็นต้องมีความรู้และประสบการณ์ เพราะความรู้เปรียบเสมือนวัตถุดิบที่ผู้เขียนนำมาเรียบเรียงเป็นเนื้อหาของเรื่องเพื่อเสนอผู้อ่านผู้เขียนคนใดมีวัตถุดิบมากก็ย่อมสร้างผลงานเขียนได้มาก และได้ผลดี ดังนั้นผู้เขียนที่ดีจึงจำเป็นต้องสะสมวัตถุดิบคือความรู้ และประสบการณ์เอาไว้มาก ๆ จึงจะผลิตผลงานที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพได้ ๑.๓. ความสามารถในการเลือกเนื้อหาการใช้ภาษาหมายถึงการใช้ภาษาที่ถูกต้องและ เหมาะสมตามหลักภาษา โดยสามารถใช้ภาษาที่มีอรรถรส ให้ความรู้สึกรู้สีก่อน ให้ผู้อ่านสนใจและเห็นคุณค่าได้อย่าง ประณีต สละสลวย และมีประสิทธิภาพ เช่น ผู้เขียนได้เลือกเนื้อหาที่มีประโยชน์กับผู้อื่น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเด่นชัด ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกว่าตน เองจำเป็นต้องอ่านเพราะประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากงานเขียนนั้นคุ้มค่าที่ใช้เวลาในการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากผู้เขียนได้เลือกเอาเฉพาะสิ่งที่จำเป็นมาเสนอด้วยภาษาที่สละสลวยและเข้าใจง่าย ๑.๔ ผู้เขียนควรหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นที่จะทำให้ผู้อ่านหรือตนเองเดือดร้อนและทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ แต่ควรสอดแทรกคุณธรรมที่ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีขึ้นในสังคม ๑.๕.ผู้เขียนนอกจากมีความคิดความรู้และความสามารถแล้วบุคลิกลักษณะท่าทางในการนั่ง การวางมือ การจับดินสอ ปากกา ก็มีความสำคัญที่ผู้เขียนต้องเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้องเพื่อ สุขภาพและสมรรถภาพของผู้เขียนเองอีกด้วย ๑.๖.ผู้เขียนต้องมีลายมือหรือมีความสามารถเขียนตัวอักษรให้ถูกต้องตามลักษณะอักษรไทย เป็นระเบียบสะอาดและชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านสนใจและอยากอ่านมากขึ้น ๑.๗ ผู้เขียนต้องมีจรรยาบรรณซึ่งหมายถึงมารยาทที่ผู้เขียนควรปฏิบัติ เช่น การให้เกียรติโดยลงชื่อเจ้าของผลงานที่อ้างอิงหรือเอาแนวคิดเขามาทุกครั้ง

สรุปได้ว่าการเขียนการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาเขียน ครูผู้สอนต้องจัดประสบการณ์ทางภาษาให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ จึงจะช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง การสะกดคำเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำนั้นผิดและเปลี่ยนไป หากเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะเป็นผลให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจ ทำให้ ผู้เขียนและผู้อ่านสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องและตรงตามความต้องการในงานเขียนของตนมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถสื่อความคิดความเข้าใจที่ตนมีไปสู่ผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

๑.๔ แผนจัดการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งได้กำหนดสาระการเรียนรู้ทั้ง ๕ สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทยวรรณคดี และวรรณกรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟังพูดอ่าน เขียนให้มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและเป็นไปตามธรรมชาติภาษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงมีความสำคัญเพราะเป็นพื้นฐานของการศึกษาในรายวิชาอื่น ๆ สอดคล้องกับ ศศิธร เวียงวະลัย์ (๒๕๕๖ : ๕๑) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการ จัดการเรียนรู้นี้หมายถึง แผนในการจัดการเรียน

การสอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบเนื้อหาสาระ ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยได้มีการกำหนดประสงค์วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรมให้ ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผล ประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จรัสศรี พัวจินดาเนตร (๒๕๖๐ : ๑๕๖) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการ จัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนหมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตร ชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือสำหรับจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุดประสงค์ การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบท เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัชรพล วิบูลยศรีน (๒๕๖๑ : ๒๔๓) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการ จัดการเรียนรู้คือ แนวทางการจัดการ เรียนรู้ของผู้สอน เพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนประกอบ ด้วยการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบ ใบงาน การบ้านและอื่น ๆ) บุญ นำ เกษี (๒๕๕๕) กล่าวถึงความสำคัญและคุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าความสำคัญและคุณค่าของ แผนการจัดการเรียนรู้ แบ่งได้สองส่วนคือ คุณค่าและความ สำคัญของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อผู้เรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระได้ความรู้ตามจุดประสงค์ ได้ร่วมเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา ได้รับการชี้แนะแนว ทางตามทิศทางที่ครูได้วิเคราะห์และวางแผนไว้และยังทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้ จริง คุณค่าและความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีต่อผู้สอน ทำให้ผู้สอนเข้าใจจุดมุ่งหมายของสิ่งที่จะสอน สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ เกิดความพร้อมและ สร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเองทำให้ผู้เรียนเกิดความเลื่อมใสและเชื่อ ถือในตัวผู้สอนและ ยังสามารถอำนวยความสะดวกแก่ผู้อื่นที่จะทำการสอนแทน รวมทั้งวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมาเพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน ในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียนผู้เรียนมีส่วนร่วมและทำกิจกรรมร่วมกัน ตามทิศทางที่ครูได้วางแผนไว้ทำให้เกิดความพร้อมและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดีเพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑. ความหมายและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ หมายถึงงานหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นโดยมีรูปแบบกิจกรรมหลากหลายมีจุดมุ่งหมาย เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริง อาจให้นักเรียนทำชุดฝึกทักษะขณะเรียนหรือหลังจากจบบทเรียนไปแล้วก็ได้ คณิศร ศรีประไพ (๒๕๕๕) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกแบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก เป็นคำที่มีความหมาย คล้ายคลึงกัน คืองานหรือกิจกรรมที่ผู้สอน มอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้ เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ สอดคล้อง ประไทย ศุภวิทยาเจริญกุล (๒๕๕๗, หน้า ๓๘) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูซึ่งมีประโยชน์มาก นอกจากจะช่วยประหยัดแรงงาน ค่าใช้จ่ายและเวลา แล้วยังช่วยกระตุ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักประมวลความรู้ ความคิด ความเข้าใจใน ลักษณะต่าง ๆ อย่างเป็น ระบบ มีการคิด ตัดสินใจ ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากเกิดประโยชน์ ต่อตนเองแล้วยังช่วยให้ผู้ที่นำแบบฝึกไปใช้ประสบกับผลแห่งความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องการเรียนรู้ให้มากขึ้นโดยอาศัยการ ฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน การสร้างแบบฝึกทักษะจึงเป็นการเสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนด ให้ผู้เรียนฝึกฝน เรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของเนื้อหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบ และพัฒนา ทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ ปัญหาและ

ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ นอกจากนั้นแบบฝึกเสริมทักษะยังมีประโยชน์หลายอย่างแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ทำให้จดจำคำศัพท์ต่าง ๆ และเสริมให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้นแล้วยังช่วยให้ครูทราบข้อบกพร่องของนักเรียนสามารถซ่อมเสริมเพื่อให้เกิดทักษะ ความรู้ความเข้าใจ และความแม่นยำมากยิ่งขึ้นและยังทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน และสามารถนำแบบฝึกเสริมทักษะมาทบทวนเนื้อหาด้วยตนเองได้

๒.๒. ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีนั้น ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียน ตลอดจนคำนึงถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและการตอบสนองพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียนนอกจากนั้นจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก ซึ่งมีผู้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (๒๕๕๐ : ๔๗) แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนากระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุป ความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (๒๕๕๑, หน้า ๑๑๒) การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะมีความเหมาะสมกับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียน เข้าใจวิธีทำได้ง่าย เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ มีกิจกรรม ที่หลากหลายรูปแบบ มีการใช้หลักจิตวิทยาใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย ฝึกให้คิดได้เร็ว และสนุกสนาน ปลูกความสนใจ และความสามารถศึกษาด้วยตนเองได้

สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายและต้องมีลักษณะเร้าใจ ยั่วเย้าใจ ให้ได้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยเรียน ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคำสั่ง คำชี้แจงสั้น ๆ ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบเนื้อหาพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจึงต้องมีการสร้างตามขั้นตอนคือศึกษาปัญหาและความต้องการวิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาพิจารณาวัตถุประสงค์รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ ลงมือเขียนแบบฝึกเสริมทักษะ แต่ละชุดนำแบบฝึกเสริมทักษะนั้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหาและจัดพิมพ์ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้เสริมการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะที่ดีจะมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมากนักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ และเป็นการทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้วนักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่ ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำประกอบการเรียนการสอน และยังทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาด้านการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒.๓. ความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความรู้ที่รับด้วยจิตใจและอาจแสดงออกมาเป็น พฤติกรรมต่าง ๆ ใ้บุคคลรอบข้างได้รับรู้ นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายความพึง พอใจไว้ดังนี้

เทียมจันทร์ ไสยวรรณ (๒๕๕๒ : ๖๔) ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็น ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นนี้ทำให้นักเรียนได้มีการฝึกซ้ำ ๆ เกิดพัฒนาการในการเขียนให้ถูกต้อง ผู้เรียนได้ทราบข้อบกพร่องในการ

เขียนคำผิด และนำไปสู่การแก้ไขให้ถูกต้อง ผู้เรียนมีความสุขกับการฝึกทักษะการเขียนคำ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในและพยายามฝึกแก้ไขจนเกิดความจำได้และนำไปสู่การเขียนที่ถูกต้อง เช่นเดียวกับเสมอปัญญา หมู่ป่า (๒๕๕๗, หน้า ๒๕) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจ คือความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามความต้องการ เป็นความรู้สึกชอบ สบายใจ และสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ รวมไปถึงความรู้สึกที่บรรลุถึง ความต้องการ ทำให้เกิดความกระตือรือร้น มุ่งมั่น มีแรงจูงใจในการทำงานซึ่งเป็นผลดีต่อ การปฏิบัติงาน จากคำจำกัดความของความพึงพอใจดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็น ความรู้สึกที่แสดงออกถึงความสนใจ ชอบใจ รวมไปถึงความประทับใจ ในการได้รับการบริการหรือการ ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

สรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติที่ดีของบุคคล ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติทำให้ผู้สอนได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกายและจิตใจทำให้มีความรู้สึกพอใจชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จอย่างมีความสุข

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกทักษะ

จากงานวิจัยของ เรือนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา (๒๕๕๔, หน้า ๑๘) กล่าวว่าแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึงเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อฝึกทักษะเพิ่มเติมหลังจากที่ได้เรียน เนื้อหาจากแบบเรียนไปแล้ว โดยมีลักษณะเป็นแบบฝึก ที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำ เพื่อให้ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อ ใช้ฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนเป็นการทบทวน และฝึกทักษะเพิ่มเติม หลังจากที่ได้ เรียนเนื้อหาไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน สามารถปฏิบัติจนเกิด ความชำนาญ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ พัทธนันท์ พาป้อ (๒๕๖๒) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ก่อนและหลังได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำและ ๒) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ โรงเรียนศรีแก่งคร้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๒ จำนวน ๓๔ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ๑) แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง การเขียนสะกดคำ จำนวน ๘ แผน ๒) แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน ๘ แบบฝึก ๓) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๒๐ ด้านทักษะการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และหลังได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ ๒) การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีประสิทธิภาพ ๘๙.๔๑/๙๐.๒๐ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐

จากงานวิจัยที่กล่าวถึงนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยการใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหา และปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา ด้านความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๑ วิทยาลัย เทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๒. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล
๓. การรวบรวมข้อมูล
๔. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา จำนวน ๓๐ คน

เครื่องมือในการวิจัย คือ

๑. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ประเภทบัตรคำ ที่ผู้สอนสร้างขึ้น
๒. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

วิธีการสร้างเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
๒. กำหนดคำที่มักเขียนผิดมาทำแบบฝึกทักษะ

๓. นำแบบบันทึกผลที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน คือ (๑.นางศุภรัตน์ ยิงนคร ผู้อำนวยการ, ๒.นางภาสินีย์ ธนสงฆ์ศิริ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรม , ๓.นางสาวนภาพร ศรีทองเกิด ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(content validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษาจากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขและเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๔. นำแบบบันทึกผลที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ คน

๕. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๖. นำผลของการทดสอบมาหาค่าเฉลี่ย, S.D. และ t-test

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังนี้

๑. สร้างและกำหนดรูปแบบการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิดและแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ

๒. ก่อนการทดสอบ ผู้วิจัยชี้แจงหลักการและเหตุผลให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจชัดเจนและรับทราบ

๓. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มักเขียนผิด ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและได้คัดเลือกจากคำที่เขียนมักผิดบ่อย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพจากสื่อต่าง ๆ เช่น กะเทย ไอศกรีม, หอย, กาลเทศะ, หลงไหล, ใต้ฝุ่น, ศีรษะ, กายจับ, ลำไย, ฯลฯ เป็นต้น ทดลองใช้แบบฝึกทักษะ

การเขียนสะกดคำ กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจ
ยานนาวา จำนวน ๓๐ คน

๔. หลังสิ้นสุดการทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทดสอบหลังเรียน
(Post-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบ
ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่๑วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นจากวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

๕. ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย/ การวิเคราะห์ข้อมูล

- ๑. สถิติพื้นฐาน
 - ๑.๑ ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - ๑.๒ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
 - ๑.๓. ค่า T-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่นักเรียนมักเขียนผิด ของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา โดยใช้แบบฝึก
ทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้สอนได้สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบบันทึกผลการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยเพื่อ
อาชีพ ในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ทำการบันทึกผลกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน

ตารางที่๑ แสดงคะแนนเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าความแตกต่างคะแนนความก้าวหน้า
และร้อยละ ก่อนการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำและหลังการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทยเพื่อ
อาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๑ จำนวน ๓๐ คน ดังนี้

ที่	เลข ประจำตัว	ชื่อ – สกุล	คะแนนก่อนและหลังการทดสอบ (๒๐คะแนน)			
			ก่อน เรียน	หลัง เรียน	ค่าความ แตกต่าง	คะแนนความ ก้าวหน้า ร้อยละ
๑	๑๗๑๘	นายทวีโชติ สันติตระกูล	๘	๑๕	๗	๓๕
๒	๑๗๑๕	นางสาวธัญชนก มณีเศวตร์	๑๐	๑๘	๘	๔๐
๓	๑๗๑๖	นางสาวชยานันท์ สังข์ทอง	๗	๑๒	๕	๒๕
๔	๑๗๑๙	นางสาวกมลวรรณ จงเยือกกลาง	๙	๑๔	๕	๒๕
๕	๑๗๒๓	นางสาวสิลียา ปักโคทะกัง	๕	๑๒	๗	๓๕
๖	๑๗๒๔	นางสาวสุภัทสรดา ดำนานนรงค์	๑๒	๑๖	๔	๒๐
๗	๑๗๒๕	นางสาววรรณวลี ชุมตรินอก	๗	๘	๑	๕
๘	๑๗๒๗	นางสาวพิมพ์นิภา พันธวิเศษ	๘	๑๓	๕	๒๕
๙	๑๗๓๓	นางสาวอริสรา เนียมศิริ	๘	๑๓	๕	๒๕
๑๐	๑๗๕๑	นางสาวอริสสา แสบกระโทก	๙	๑๔	๕	๒๕
๑๑	๑๗๑๗	นายพงศ์ศรัณย์ ทองยิ้ม	๗	๑๑	๔	๒๐
๑๒	๑๗๔๘	นายสุวัฒน์ อยู่สุวรรณ	๑๓	๑๘	๕	๒๕

๑๓	๑๗๕๒	นายธนชัย มหาบุรณะ	๑๒	๑๖	๔	๒๐
๑๔	๑๗๖๓	นายกฤษณะ สิทธิประสงค์สม	๘	๑๓	๕	๒๕
๑๕	๑๗๘๑	นายพิสุทธิพงษ์ วิจารณ์ญาณ	๘	๑๓	๕	๒๕
๑๖	๑๗๒๕	นายจักรวาล ยุ่นประยงค์	๖	๑๒	๕	๓๐
๑๗	๑๘๔๔	นายประเมศวร์ บัวทอง	๘	๑๔	๖	๓๐
๑๘	๑๘๖๑	นายธาวิน สอนพงษ์	๙	๑๕	๖	๓๐
๑๙	๑๘๘๕	นายธันวา นวลคำ	๑๑	๑๗	๖	๓๐
๒๐	๑๘๒๘	นายสิริภัทร มัสสี	๑๒	๑๗	๕	๒๕
๒๑	๑๘๐๓	นายพงศกร มูลสาร	๑๐	๑๖	๖	๓๐
๒๒	๑๗๗๒	นางสาวนันทนา แซ่ตั้ง	๑๒	๑๘	๖	๓๐
๒๓	๑๗๒๖	นางสาวชญาดา ทองแย้ม	๖	๑๐	๔	๒๐
๒๔	๑๗๘๘	นางสาวพรนภัส กลิ่นหอม	๑๐	๑๗	๗	๓๕
๒๕	๑๘๒๙	นางสาวกัลยา มะลิหอม	๑๐	๑๔	๕	๒๐
๒๖	๑๘๗๐	นางสาวโสภิตลดา คำละออง	๙	๑๔	๕	๒๕
๒๗	๑๘๐๘	นางสาวสุกานดา กำมะณี	๖	๑๒	๖	๓๐
๒๘	๑๘๓๔	นางสาวรติวรรณ สุภาพโยธิน	๑๑	๑๗	๖	๓๐
๒๙	๑๗๕๙	นางสาวชุติมา แย้มกระจำง	๖	๑๓	๗	๓๕
๓๐	๑๗๗๖	นางสาวจิรัชญา ธนากรกุล	๙	๑๕	๖	๓๐
คะแนนเฉลี่ย			๘.๘๗	๑๔.๒๓	๕.๓๗	๒๖.๘๓
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			๒.๑๕	๒.๔๙	๑.๓๓	๖.๖๓

จากตารางที่ ๑

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบ โดยคะแนนก่อนทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๘.๘๗ หลังทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๔.๒๓ ผลต่างของคะแนนก่อนทดสอบและหลังทดสอบมีค่าเท่ากับ ๕.๓๗ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๓, โดยคะแนนก่อนทดสอบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๑๕ หลังทดสอบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๔๙ และคะแนนผลต่างของคะแนนก่อนทดสอบและหลังทดสอบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๓๓ คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๓

ตารางที่ ๒ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

สภาพการณ์	N	คะแนนเต็ม	- X	S.D.	t	P
หลังเรียน	๓๐	๒๐	๑๔.๒๓	๒.๔๙	๒๒.๑๗	๐.๐๐
ก่อนเรียน	๓๐	๒๐	๘.๘๗	๒.๑๕		

จากตารางที่ ๒ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๓ ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนได้สร้างขึ้น

รายการ	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)	ค่าเฉลี่ย	ความพึงพอใจ
๑. คำที่ใช้เหมาะสมไม่ยากเกินไป	๑๔	๓	๒	-	-	๔.๖๐	มากที่สุด
๒. ชุดฝึกทักษะมีความง่ายเหมาะสม	๑๔	๔	๑	๑	-	๔.๔๕	มาก
๓. การชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน	๘	๙	๒	๑	-	๔.๒๐	มาก
๔. ชุดฝึกทักษะมีขั้นตอนลำดับเข้าใจง่าย ชัดเจน	๑๕	๒	๒	๑	-	๔.๕๕	มากที่สุด
๕. นักเรียนมีความสุขกับการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเขียนคำประวิสรรชนีย์	๑๖	๒	๒	-	-	๔.๗๐	มากที่สุด
๖. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนดี	๑๕	๓	๒	-	-	๔.๖๕	มากที่สุด
๗. นักเรียนต้องการนำคำจากวิชาอื่น ๆ มาฝึกเขียนมากขึ้น	๙	๘	๓	-	-	๔.๓๐	มาก

จากตารางที่ ๓ พบว่าความพึงพอใจของของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ ต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนได้สร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายหัวข้อพบว่านักเรียนมีระดับความพึงพอใจมาก ๓ ข้อได้แก่ ๑) ชุดฝึกทักษะมีความง่ายเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๕) ๒) นักเรียนต้องการนำคำจากวิชาอื่น ๆ มาฝึกเขียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๐) ๓) การชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๐ นักเรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ๔ ข้อ ได้แก่ ๑) นักเรียนมีความสุขกับการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเขียนสะกดคำ มีค่าเฉลี่ย ๔.๗๐) ๒) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๕) ๓) คำที่ใช้เหมาะสมไม่ยากเกินไปมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๐) ๔) ชุดฝึกทักษะมีขั้นตอนลำดับเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา สามารถสรุปผลได้ ดังนี้ ๑.พัฒนาการเรื่องความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นนั้น โดยคะแนนก่อนทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๘.๘๗ หลังทดสอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๑๔.๒๓ ผลต่างของคะแนนก่อนทดสอบและหลังทดสอบมีค่าเท่ากับ ๕.๓๗ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๓ โดยคะแนนก่อนทดสอบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๑๕ หลังทดสอบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๔๘และคะแนนผลต่างของคะแนนก่อนทดสอบและหลังทดสอบส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๓๓ คิดเป็นร้อยละ ๖.๖๓ คะแนนความก้าวหน้าระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าหลังเรียนมีคะแนนสูงขึ้น โดยมีค่าเท่ากับ ๒๒.๑๗ ซึ่งมีระดับนัยสำคัญระดับ .๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัย

๒.ความพึงพอใจของของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ ต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อพิจารณาเป็นรายหัวข้อพบว่านักเรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ๔ ข้อ และความพึงพอใจมาก ๓ ข้อซึ่งก็ตรงกับงานวิจัยที่ พัทธนันท์ พาป้อ (๒๕๖๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หลังได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและมีระดับความพึงพอใจมากถึงมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาการเรื่องความสามารถในการเขียนสะกดคำและความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นนั้น และอภิปรายผลได้ ดังนี้

๑.ผลสัมฤทธิ์ทางด้านพัฒนาการเรื่องความสามารถในการเขียนสะกดคำ และความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ มีผลสัมฤทธิ์ด้านพัฒนาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ ทั้งนี้ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้สอนได้สร้างขึ้น ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน ตั้งใจเรียน ผู้เรียนมีความคิดเป็นอิสระจากการเขียนสนุกกับกิจกรรมที่จัดขึ้น ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าในการเรียนในระดับที่ดีและดีมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธนันท์ พาป้อ (๒๕๖๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หลังได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕

๒. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ ต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุดได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธนันท์ พาป้อ (๒๕๖๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ หลังได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ระดับ .๐๕

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูควรให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการหาคำที่มักสะกดผิดบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนร่วมกิจกรรมการเรียนอย่างสนุกสนาน

๒.การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำประกอบการสอนผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจและตั้งใจมากขึ้น

๓. ในการสร้างชุดฝึกทักษะครั้งต่อไปควรนำคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่มักเขียนผิดมาสร้างชุดฝึกทักษะ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ และจำคำได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑.คำต่าง ๆ ที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้ นำมาจากการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพจึงควรมี การศึกษาบูรณาการนำคำจากวิชาอื่น ๆ สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เป็นสื่อประกอบการสอนเพื่อ พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำเพิ่มมากขึ้น

๒.ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการ การเชื่อมโยงความรู้ ความคิดสร้างสรรค์แบบใหม่ ๆ

๓. การนำคำมาสร้างแบบฝึกทักษะควรเป็นคำง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่มักสะกดผิด

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ..(๒๕๕๓)..หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน..พุทธศักราช ๒๕๕๑...
พิมพ์ครั้งที่ ๓..กรุงเทพฯ.:โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.จำกัด.
กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๒). การเขียนสะกดคำ. สืบค้นจาก: <https://www.moe.go.th/>.
กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.
พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
กำชัย ทองหล่อ. (๒๕๕๖). หลักภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๕๔). รวมสาส์น.
คณิศร ศรีประไพ. (๒๕๕๕). การพัฒนาแบบฝึก ทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับ นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓ อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง.วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)
มหาวิทยาลัยบูรพา.
ศศิธร เวียงวะลัย. ๒๕๕๖. การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
จรัสศรี พัวจินดาเนตร. ๒๕๖๐. หลักกิจกรรมพื้นฐานการงานอาชีพสำหรับครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถวัลย์ มาศจรัสและคณะ. (๒๕๕๐). นวัตกรรมการศึกษา ชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ.
กรุงเทพมหานคร: เซ็นจูรี่.
เทียมจันทร์ ไสยวรรณ. (๒๕๕๒). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่าน การเขียนสะกดคำที่
ประสมด้วยสระ ขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้แบบฝึก ทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ STAD.
ธัญญรัตน์ อยุ้โต. (๒๕๖๑). “การพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการ
เรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓.” วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
นิตยา ทองคำ. (๒๕๕๐). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาบัญชี
เบื้องต้น ๑ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า โดยใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหาตามขั้นตอนการแก้โจทย์
ปัญหาของโพลยากับการ สอนตามปกติ.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี.
บุญนำ เกษี. (๒๕๕๖). รายงานผลการใช้แบบฝึก ทักษะ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้น. ระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ ๓ โรงเรียนพนาทองสภานุพัฒน์ อำเภอพนาทอง จังหวัดชลบุรี
ประไทย ศุภวิทยาเจริญกุล. (๒๕๕๗). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียน สะกดคำ โดยใช้
การเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่๒ . วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
พัทธนันท์ พาป้อ. (๒๕๖๒). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้
แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ. วารสารสหวิทยาการ มนุษย์และสังคมศาสตร์, ๒ (๑), ๒๖-๓๔.
วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (๒๕๕๑). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ . มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและ การสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
ราชบัณฑิตสถาน. (๒๕๕๖). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔. นานมีบุคส์พลับ บิเคชั่นส์.
เรือนใจ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (๒๕๕๔). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการ เขียนสะกดคำ
พื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่๒.วิทยานิพนธ์ค.ม.บุรีรัมย์:
วิจิตรา อายุยีน. (๒๕๕๘). การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ แผนผังความคิด ประกอบการแจกลูก
สะกดคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่าน การเขียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่๒. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
วรรณิ โสมประยูร. (๒๕๕๓). เทคนิคการสอนภาษาไทย.กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
วัชรพล วิบูลยศรีน. ๒๕๖๑. วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
สุคนธ์สินธพานนท์. (๒๕๕๓). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน.กรุงเทพฯ:
๙๑๑๔ เทคนิคพรินติง.
เสมอปัญญา หนูป่า. (๒๕๕๗). แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสระเปลี่ยนรูปและ สระลดรูป กลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
ปริญญามหาบัณฑิต). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อจรรา เจนบุตร. (๒๕๕๔). "การพัฒนาสื่อประสมเรื่องการเรียนรู้สะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๔." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชา
หลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.